

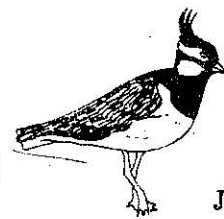
VERSLAG VAN DE EXCURSIE NAAR DE FLEVOPOLDERS OP 11 FEBRUARI

Annelies Römer

Ook deze keer lijkt het weer niet mee te zitten, maar door een wonder blijft het de hele dag droog en zeer zonnig, één dag in een aaneenschakeling van sombere winderige dagen. Soms heb je geluk. Soms ook niet als vogelaar, er hadden zich namelijk geen excursiegangers met auto's aangemeld, met als gevolg dat we één iemand thuislieten en we verder drie vogelaars op de achterbank propten. Nu dat hebben we de hele dag gemerkt, een gesteun en geduw daar achter!

Het werd de dag van de grote aantallen. Nauwelijks in de polder stopten we in de Pampushout om de resten van een mishandelde auto te bekijken of we merkten een merkwaardig geraas op, dat bleek te worden voortgebracht door een troep van over de honderd Fraters die zich in de bomen ophield. Even later om de hoek treffen we een grote wolk Holenduiven aan die voor ons van de akker vliegt. Langs de dijk ook grote aantallen eenden en aan de binnendijkse kant veel Kolganzen. We zien grote aantallen Wintertaling, Smient en Bergeend. Op de surfplas een Toppereend tussen de andere eendvogels. Bij de Knardijk ook Pijlstaarten en Nonnetjes. We zien de eerste Bruine Kiekendief, maar ook Blauwe.

Op zoek naar de koffie bij het vliegveld belanden we in een grote groep (> 60 ex) Bonte Kraaien. Na de koffie zoeken we nog naar ganzen in de buurt van de Mosselweg. We zien Wilde Zwanen, maar ook enkele Kleine Zwanen. In de Kievitslanden zitten veel Goudplevieren en Kieviten, een paar Kemphanen. Veel Kolganzen en een enkele Brandgans. Uit de verte ziet Willem al een Slechtvalk jagen. We rijden in de richting van het dier en treffen het, hij heeft net een lekker Goudpleviertje of Veldleeuwerikje geslagen en gaat in een weiland zitten plukken. Hij? Doordat we de zon in de rug hebben laat het dier zich makkelijk als een jonge dame herkennen. Mooi haar prooi afschermend zit ze in het gras. We zien ook nog een Havik die bijna niet kan vliegen zo volgekropt zit hij. Om de benen te strekken lopen we nog wat in een klein wilgebosje, daar treffen we veel klein grut, zoals Keep, Vink, Goudhaan, Sijs en Staartmees. Een tweede wandeling bij Zeewolde wordt in een regenbui gesmoord, we rijden maar weer naar Amsterdam terug.

Jan van Blanken

FIETSEXCURSIE NAAR WATERLAND OP 18 MAART 1990

Was ik een vogel, dan koos ik Waterland als mijn stek. Maar ja ik ben maar een vogelaar. En die vogelaar bezoekt traditie getrouw op 18 maart met een stel soortgenoten de Waterlandse dijken en dieën. Grotendeels vlak land, dat Waterland, maar daar waar de oude droogmakerijen door veenweiden worden omringd en waar het veen is ingeklonken vertoont het landschap toch een lichte welving. Het is tevens een oud landschap. In de buurt van Holysloot vind je nog sporen van een Middeleeuws voetpad. Een padland heet het daar.

In de ochtend is de zon al aardig warm en het voorjaar gonst in de lucht. 's Middags zal de temperatuur tot zo'n 20 graden stijgen. De weidevogels zijn weer terug of misschien wel helemaal niet weggeweest. Dat heb je met die zachte winters van de laatste jaren. Mijn eerste Grutto bijvoorbeeld heb ik ieder jaar vroeger. Dit jaar al op 10 februari in de Hekslotpolder. Zo'n soort kan je dus nog nauwelijks een zomergast noemen.

Wij rijden over het nieuwe fietspad op de Waterlandse Zeedijk. Af en toe hoor ik het geblaas van balsende Watersnippen. Aan het geluid dankt deze soort zijn bijnaam hemelgeitje. De groep rijdt wat uit elkaar en achterom kijkend zie ik de achterhoede over het Kinselmeer turen in de richting van Zunderdorp. Een paar gelukkigen hebben een Velduil op zien vliegen, maar voor de meesten van ons blijft het beest onvindbaar. Een Kerkuil was overigens meer op zijn plek geweest, want bij Zunderdorp loopt nog een oud kerkepad. Wij rijden richting Utdam en bij de camping horen we een Keep zingen. Voor mij de eerste en waarschijnlijk de laatste deze winter. Hoewel winter! De Kolganzen zijn op twee na verdwenen. Ze vliegen ogenschijnlijk doelloos rond bij de Oosterpoel, waar